

Viborg , den 20. marts 2003
Ms/upn/regionalerhvervsservice

VIA TELEFAX 3312 3778

Økonomi- og Erhvervsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K.

att. Kontorchef Lars Aagaard

Ministeriet har udsendt notat vedrørende model for regional erhvervsservice.

I den anledning skal vi bemærke, at vi ikke finder det tilfredsstillende, at vi rent tilfældigt igennem en TIC-medarbejder bliver gjort bekendt med høringen og således først ved henvendelse til Dem kommer i besiddelse af notatet onsdag, den 12. marts 2003.

Der har således været meget kort tid til at afgive høringssvaret.

Indledende skal vi bemærke, at vi er meget enige i regeringens overordnede strategi om at decimere det offentlige erhvervsfremmesystem og sikre, at de private erhvervsservice-aktører får en central placering i form af blandt andet lokale netværk.

Det kan derfor undre, at der er udarbejdet et notat, som stort set fastholder den kendte struktur med de samme offentlige aktører på banen, der åbenbart forsat skal finansieres af det offentlige. Der ser således ud til at være en meget væsentlig forskel imellem den opfattelse, som Økonomi- og erhvervsministeren har af forslaget og den opfattelse, som er kommet til udtryk i modelnotatet. Der tænkes bl.a. her på ministeren indlæg i Børsen på side 2, onsdag, den 19. marts 2003.

Indledende skal vi henlede Deres opmærksomhed på, at vi i 2000 fik udarbejdet et juridisk responsum fra advokatfirmaet Kromann Reumert, der med udgangspunkt i en gennemgang af de offentligt finansierede aktiviteter, som foregik på Erhvervskontoret i Viborg fastslog følgende:

Det er imidlertid kendetegnede, at rådgivningen ikke må udgøre en direkte økonomisk støtte til den enkelte virksomhed. Grænsen mellem rådgivning af økonomisk karakter, som virksomheder ellers ville være nødsaget til at købe hos private virksomheder og generel rådgivning/information er flydende og praksis på området er yderst sparsom.

Vi vurderer umiddelbart på baggrund af vore drøftelser og omstændighederne i øvrigt, at Erhvervskontoret har overskredet grænsen for generel rådgivning.

Kommunen kan som udgangspunkt ikke lovligt varetage et hensyn til konkrete rådgivere ved at henvise virksomheder til de pågældende rådgivere på bekostning af andre rådgivere.

Vedr. indledningen:

Vi ønsker som udgangspunkt ikke, at det offentlige erhvervsfremmesystem regionalt/lokalt skal udføre operationelle serviceopgaver for hverken nye eller bestående virksomheder.

Amternes, TIC's og erhvervskontorers aktiviteter har i den sidste 10 år skævvredet markedet for såvel strategisk som operationel erhvervsservice skatteyderfinansieret af såvel EU, statslige, amtslige og kommunale ordninger.

Hertil skal lægges de mange særprojekter, hvor det i høj grad har været de offentlige aktører, der er tilgodeset.

Der er tale om en klar konkurrenceforvridning og endnu værre: ulovlig krydssubsidiering.

Samtidig kan vi ikke godtage, at bevillingerne fra kontaktpunkterne overføres til en ny offentlig struktur.

Midlerne bør i stedet overføres til VækstKaution, som en forøget og tiltrængt ekstra lånemulighed.

Ønsket om en klar arbejdsdeling imellem offentlig erhvervsfremme og private aktører hilser vi meget velkommen.

Derimod kan vi ikke acceptere, som det kendes i det nuværende system, at de offentligt finansierede aktører, skal have nogen som helst rolle hvad angår henvisning og indledende problemafklaring. Vi kan som kompromis acceptere, at eksempelvis et kommunalt drevet bibliotek har en særlig afdeling, hvor der kan hentes information om de forskellige private rådgivningstilbud.

Henvisningspraksis har i de fleste tilfælde medført, at erhvervschefer og TIC-ansatte har henvist til hinanden og de private rådgivere, som er "inde i varmen" hos de samme.

Vedr. Regeringens ønsker til det fremtidige erhvervssystem

Vi kan under ingen omstændigheder acceptere, at den offentligt finansierede erhvervsfremme skal opnå større slagkraft i form af opbygningen af større enheder.

Vi ønsker en total deregulering, idet alle servicebehov for såvel nye som eksisterende virksomheder i dag udbydes i en eller anden form af private erhvervsudbydere.

Vi ser gerne, at der centralt sættes yderligere fokus på selvbetjening via web-sites, som det kendes fra Startguiden og det system, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udviklede i forbindelse med opstarten af Lov om Erhvervsservice.

Vi ser en sådan web-struktur som en mulighed for, at de private rådgivernetværk kan indrapportere oplysninger om rådgivningsaktiviteter, således at der centralt kan udføres effektmålinger af konkrete initiativer.

Vi ønsker således, som allerede nævnt gerne, at regeringen understøtter dannelsen af de private rådgivernetværk. Vi finder det mest hensigtsmæssigt, at denne dannelse sker i regi af et tværgående samarbejde imellem eksisterende brancheorganisationer på det private erhvervsservice-område – vel at mærke uden nogen form for indblanding af hverken amter, TIC, erhvervschefer eller andre aktører.

Vi vender os imod indførelsen af et særligt kvalitetsstempel. Vore erfaringer fra Foreningen af Erhvervsserviceleverandører har vist, at et sådant offentligt initieret godkendelsessystem ikke tjener noget formål.

Kort sagt: markedet for erhvervsservice skal gives frit og de private udbydere skal nok vurdere behov for kvalitetsstyring.

Forslaget om indgåelse af særlige kontrakter imellem staten og nye erhvervscentre vender vi os stærkt imod. Alle tidligere forsøg herpå – f.eks. kontaktpunkter for iværksættere har været en skjult dobbeltfinansiering af allerede offentligt betalte aktiviteter. Videre hvis man kunne forestille sig disse kontrakter sendt i offentligt udbud, har vi set nok med eksempler på at udbuddet i praksis har været indsnævret til at omfatte de eksisterende offentlige aktører.

Hvis en sådan model indføres, vil vi omgående være henvist til at indbringe sagen for konkurrencestyrelsen, ligesom vi vil være henvist til at sikre, at de private erhvervsoperatører byder ind på opgaven jfr. de nye regler om tilbudsret.

De reelle initiativer, der er nævnt under dette hovedafsnit er en gentagelse af det offentlige system, som vi kender i dag; hvor det offentlige sørger finansieringsmæssigt for sig og sine og forventer at de private erhvervsoperatører skal udføre gratis arbejde.

3. Yderligere tilbud til den regionale indsats

Vi savner en konkretisering af, hvorledes midlerne til etableringen af de private rådgivernetværk vil blive anvendt.

Vi er meget enige i, at de indledende iværksætteraktiviteter skal placeres i et privat rådgivernetværk. Vi er også indstillet på, at denne indledende rådgivning skal være gratis.

Derfor kan det undre meget, at man foreslår en fastholdelse af, at de offentlige enheder skal fortsat skal modtage medfinansiering.

Vi anbefaler, at hele ansvarsområdet overflyttes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der i forvejen arbejder med spørgsmålet om enhedsregistrering af virksomheder; ligesom ansvaret for lettelse af administrative byrder er placeret der.

På foreningens vegne

Magne Sandgaard

formand